

Beszámoló a nővédő-egyesület mult évi működéséről.

(Saját tudósítónktól.) Most adta ki a „Szegedi Katholikus Nővédő Egyesület” negyedik évkönyvét, amely beszámol az egyesület mult évi működéséről. Az elnökség megállapítása szerint az elmúlt év magasan kiemelkedik az egyesület történetéből, mert ebben az évben nyílt meg a Patronázs égisze alatt egy igen fontos gyermekvédelmi intézmény: a *Napközi-Otthon* és ugyancsak ebben az évben kezdte meg hivatása teljesítését a *Leány-Otthon* is, amely fiatal leányok védelmére alakult.

Az évkönyv *Jászai Géza* c. püspök „A keresztény nővédelem”-ről szóló cikkével kezdődik; majd *Raskó Istvánné*nak, az egyesület elnöknőjének ünnepléséről számol be hosszasan, akit, mint ismeretes, a pro ecclesia et pontifice diszkereszttel tüntetett ki X. Pius pápa. Utána következik *Simkó Elemér* dr. főtitkár jelentése, melyből közöljük az alábbiakat:

A fogházmisszió, és kórházmisszió-intézmények a fejlődés fokozatos stádiumában vannak. Tagjaink közül az arra vállalkozók buzgón és fáradhatatlanul teljesítik a magukra vállalt és sok türelmet igénylő feladatot s bár e téren még teljes kibontakozás, biztos rendszeren nyugvó működésünk nincsen, — de e szűkebb keretek között eredményeink teljesen kielégítőeknek mondhatók.

Az általános gazdasági pangás nővédelmi irodánk forgalmát jelentékenyen fokozta. Az élet különböző forgatagától sujtott nők és férfiak nagy számban keresték fel ezen irodánkat, melynek vezetése az elnökség kezében volt, helyisége pedig székházunkban. Az elmúlt évben 141 esetben kerestek fel ezen irodában bennünket kérésükkel, melyek nagyrésztben kedvezően intéztettek el.

Intézményeink fejlesztésében fel kell említenünk, hogy Leány-Otthonunk kibővítése érdekében *Rottenbiller Fülöp* dr. miniszteri tanácsos ur személyesen látogatta meg ezt az intézményünket s a tapasztaltak fölött teljes megelégedésének adott kifejezést. Ez alkalommal egyben az intézmény biztosítása érdekében kötendő szerződés módozatait is letárgyaltuk és azon reményben vagyunk, hogy a f. évben ezen kérdés is kielégítő módon megoldást fog nyerni.

Működésünket méltányolta felséges királyunk is, aki legfelsőbb elhatározásával a XXX. jótékonycélú államsorsjáték jövedelméből egyesületünk részére 14500 korona adományt bocsátott rendelkezésünkre s ezzel elősegített azon munkánkban, hogy egyesületünk nemes céljait biztosabb alapokra fektetve, fejleszthessük.

Az elmúlt évben háborus viszonyai és előkészületei arra az elhatározásra vezették egyesületünket, hogy egy esetleges háboru kitörése alkalmára székházunkat felajánljuk a hadügyi kormány *tiszti kórház céljaira*. A hadügyi kormány e felajánlásunkat készségesen és köszönettel elfogadta és az e tárgyban hozott határozatunk értelmében háboru esetén székházunk tiszti kórház céljait fogja szolgálni, melyben az egyesületünk által elvállalt ápolónői működés és gazdasági ügyek intézését kijelölt tagjaink fogják végezni.

Egyesületünk az elmúlt évben tartott 1 rendes közgyűlést, 1 diszközgyűlést, 5 választmányi ülést, 2 Napközi-Otthon patroness-ülést, 2 számvizsgáló-bizottsági ülést, 14 különféle-bizottsági, vizalmi stb. ülést.

Számadásunkat a számvizsgáló-bizottság 2 ízben vizsgálta meg s rendben találta. Titkári hivatalunk 207 darabot iktatott, melyek közül ülésen intéztetett el 163 darab, elnökséig elintéztetett 39 darab. Ezenkívül különböző kérelmekkel járultak elnökségünkhöz, melynek legnagyobb része kedvező elintéztést nyert.

Tagjaink száma elköltözés folytán ugyan apadt, de az újabb belépések által esőkenés nem mutatkozik. Az egyesületnek jelenleg 619 rendes, 185 jótévő, 50 alapító tagja van. A vezetőséggel együtt 877 az összes tagok száma.

Évenként megtartani szokott kath. bálunk az elmúlt évben, tekintettel a rendkívüli háborus viszonyokra és az ezzel előállott gazdasági viszonyokra, elmaradt. Résztvett egyesületünk minden országos és helyi jellegű, kath. mozgalomban.

A jótékonyági osztály működéséről *Gárgyán Imréné* alelnöknő számol be a következőkben:

A nyomor és a szenvedés enyhítése a mult évben is egyesületünknek egyik legfőbb törekvése volt. Nemcsak a mindennapi kenyér hiánya miatt kerestek fel bennünket az elmúlt évben is, hanem nagyon sok forrásnélküliség s a mindennapi élet viszonyai által felvetett legkülönbözőbb okok vezették felebarátainkat mi hozzánk. Szívesen és szeretettel fogadtunk mindenkit. S megismerve testi vagy lelki bajaikat, igyekeztünk orvosságot keresni, hogy azokat meg is gyógyítsuk, vagy legalább is elviselhetőkké tegyük.

Igy közbenjárásunkra *Lázár György* dr. polgármester ur két esetben, *Somogyi Szilveszter* dr. főkapitány ur pedig mint a Szegedi Jótékony Egyesület elnöke hat esetben pénz-, két esetben pedig ruhasegélyt engedélyezett az egyesületünk részéről ajánlott szűkölködőknek. Ajánlatunkra több munkaképtelen nő és férfi a Szegények Menházában nyert elhelyezést. *Gyuricza Sándor* dr. és *Leitner Vilmos* dr. főorvos urak több szegény betegünket díjmentesen gyógykezelték, *Meák Gyula* gyógyszerész ur pedig ellátta őket orvosságokkal. Az alsóvárosi apácázárda főnöksége két alkalommal is 12—12 szegényünket ebéddel látott el. A Jótékony Magyar Asztaltársaság az elmúlt évben is karácsonykor négy szegény családnak élelmiszereket juttatott. Ezenkívül még 11 gyermek cipőt, 34 gyermek pedig trikót kapott egyesületünkől.

Szent Antal-perselyekben befolyt adományokat az elmúlt évben is egyesületünk kezelte s így most is abban a kedvező helyzetben voltunk, hogy a szegények segélyezését a város egész területére kiterjeszthetjük. A város belterületén lévő négy plébánia templomban a Szent Antal-perselyekben az 1913. évben befolyt összesen 8048 korona 20 fillér. Ehhez az összeghez járult még 60 korona 11 fillér 1912. évi pénztármaradvány s ezenkívül 54 korona 4 fillér adomány egyesektől, akik azokat egyenesen erre a célra kezelve juttatták. Az összes bevétel tehát 8162 korona 35 fillér volt. Ezenkívül még egyesületünk is fordított 85 koronát alkalmi segélyekre, úgy, hogy a segélyezés összege 1913-ban 8193 koronát és 31 fillért tett ki. A Szent Antal-perselyekben befolyt s erre a célra adományozott, összesen 8162 korona 35 fillérből rendes havi segélyben részesült 234 szegény 5378 korona 78 fillér összegben. Alkalmi segélyt kapott 395 szegény 1172 korona 35 fillér összegben, termé-

szetbeni segélyt pedig 82 szegény 509 korona 60 fillér értékben. Karácsony előtt 230 szegény között élelmiszereket osztottunk ki, hogy a kereszténység e legszebb ünnepén egyetlen egy pártfogoltunk se nélkülözzön. Minden szegényünk fél kg. szalonnát, fél kg. zsírt, 2 kg. lisztet és fél kg. cukrot kapott.

A segélyek kiosztásánál az elmúlt évben is az eddigi rendszert követtük. A kérelmezők viszonyairól előbb meggyőződünk s saját tapasztalataink alapján állapítottuk meg a segélyezés módját.

A Napközi-Otthon működéséről *Kószó Istvánné* számol be:

Napközi Otthonunk a megállapított szabályzat értelmében, a vasár- és ünnepnapok kivételével, az egész év folyamán volt nyitva s naponként reggel fél hat órától este hét óráig állott a gyermekek rendelkezésére. Csak július hó folyamán voltunk kénytelenek a tiszti főorvos intézkedése alapján intézményünket a gyermekek elől elzárni, a mennyiben a városban fellepett kanyarójárvány növendékeink közül is többeket megtámadott. Azonban alapos fertőtlenítés után Napközi Otthonunk 14 nap múlva már újra folytathatta működését.

A gyermekek, amint azt terveztük is, intézményünkben nemcsak felügyeletben és gondozásban, hanem teljes napi ételmezésben is részesültek. Az ellátási díj napi 20 fillér volt, a teljesen szegényeket azonban ezen díj alól is felmentettük. Az intézményt naponként 50—56 gyermek kereste fel s ebből a számból a díjmentes gyermekek létszáma 15 és 19 között váltakozott. Sok szegény szülő mondott hálát egyesületünknek azért a jótéteményért, sok szegény apró gyermek számára sorsát enyhítettük vele. Itten említjük meg, hogy a Szegedi Kenderfonógyár igazgatójának, *Wimmer Fülöp* ur intézkedéséből a gyár munkásainak gondozására szoruló gyermekei a gyár költségén nyertek elhelyezést Napközi Otthonunkban.

A gyermekek felvétele azon rendszer szerint történt, amelyet mult évi Évkönyvünkben ismertettünk s amely a megállapított házirenddel együtt minden tekintetben megfelelőnek bizonyult. A kisdetek délelőtt 8-tól 11 óráig s délután 2—4 óráig ovodaszereg foglalkoztak, Zengei Ilona okleveles óvónő vezetése alatt, a többi időt pedig a dajka felügyelete alatt játékkal töltötték. Itt említem meg, hogy apró növendékeink kedvező időben mindannyiszor az udvaron tartózkodtak s ebből a célból külön asztalokat és padokat csináltattunk, hintát szereltettünk föl s szórakoztatásukhoz szükséges egyéb játékszereket szereztünk be. Az udvaron történt ilyenkor az étkezés is, amelyen a felügyelő-bizottság s egyesületünk egyes tagjai is szívesek voltak mindannyiszor megjelenni s az ételek kiosztásában segédkezni.

Intézményünket 1913. május 27-én egyesületünk védője, *Glattfelder Gyula* dr. megyéspüspök ur öméltósága tisztelte meg látogatásával, aki ez alkalommal a tapasztaltak fölött teljes megelégedésének adott kifejezést. Vendégeül üdvözölhettük továbbá Napközi Otthonunkban a Budapesten tartott Feministák Nemzetközi Kongresszusának Szegedre rándult csapatát, valamint a fiataloknak bírái, ügyészei s pártfogói tisztviselők részére Budapesten rendezett tanfolyam hallgatóit is szegedi látogatásuk alkalmával. Ezenkívül még igen számosan, még pedig a vidékről is, látogattak meg gyermekvédelmi intézményünket, részint tanulmányozás szempontjából, részint pedig érdeklődésből.

Öltözésük, tartósságuk és szépségük révén országhírűvé vált szegedi BUTOROK
első kézből, nagy választékban csakis az
Egyesült Műasztalosok Butorraktárában Szegeden, Tisza-Lajos körút 19. szám alatt
kaphatók, esetleg részletfizetésre is.